

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 20.3.2014
COM(2014) 181 final

2014/0101 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**de modificare a Deciziei 2004/162/CE privind taxele de andocare în departamentele
franceze de peste mări în ceea ce privește perioada de aplicare a acestora**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) se aplică regiunilor ultraperiferice ale Uniunii. Cu toate acestea, regiunile ultraperiferice franceze sunt excluse din domeniul de aplicare teritorială al directivelor privind TVA și accizele.

În principiu, dispozițiile TFUE, în special articolul 110, nu autorizează nicio diferență de impozitare aplicabilă în regiunile ultraperiferice franceze între produsele locale și cele provenind din Franța metropolitană, din alte state membre sau din țări terțe. Cu toate acestea, articolul 349 din TFUE [fostul articol 299 alineatul (2) din Tratatul CE] prevede posibilitatea introducerii unor măsuri specifice în favoarea acestor regiuni, având în vedere existența unor handicapuri permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice. Aceste măsuri vizează diverse politici, inclusiv politica fiscală.

Decizia 2004/162/CE a Consiliului din 10 februarie 2004 (astfel cum a fost modificată prin Decizia 2008/439/CE a Consiliului din 9 iunie 2008 și Decizia nr. 448/2011/UE a Consiliului din 19 iulie 2011), adoptată în temeiul articolului 299 alineatul (2) din Tratatul CE, autorizează Franța să aplice, până la 1 iulie 2014, scutiri de la taxa de andocare sau reduceri ale taxei de andocare pentru anumite produse fabricate în regiunile ultraperiferice franceze (exceptând Saint-Martin). În anexa la decizia menționată anterior este prevăzută lista de produse pentru care se pot aplica scutirile sau reducerile fiscale. În funcție de produse, diferența de impozitare dintre produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 10, 20 sau 30 de puncte procentuale.

Decizia 2004/162/CE expune motivele care au stat la baza adoptării măsurilor specifice: situarea la distanță mare față de continent, dependența în ceea ce privește materiile prime și energia, obligația constituirii unor stocuri mai mari, dimensiunea redusă a pieței locale combinată cu dezvoltarea slabă a activităților de export etc. Toate aceste handicapuri se traduc printr-o creștere a costurilor de producție și, implicit, a prețurilor de cost ale produselor fabricate la nivel local care, în lipsa unor măsuri specifice, ar fi mai puțin competitive față de cele provenind din străinătate, chiar dacă se iau în calcul taxele de transport către DOM. În consecință, menținerea unei producții locale ar fi cu atât mai dificilă. Prin urmare, măsurile specifice prevăzute în Decizia 2004/162/CE au fost concepute în scopul consolidării industriei locale prin creșterea competitivității acesteia.

Autoritățile franceze consideră că handicapurile de care suferă regiunile ultraperiferice franceze persistă și au adresat Comisiei Europene diferite scrisori între 25 ianuarie și 7 iunie 2013, prin care i-au solicitat să se mențină, dincolo de 1 iulie 2014 și până la 31 decembrie 2020, un sistem de impozitare diferențiată similar cu cel existent în prezent.

Examinarea listelor de produse în cazul cărora autoritățile franceze doresc să aplice o impozitare diferențiată necesită un proces îndelungat care presupune să se verifice, pentru fiecare produs, dacă o impozitare diferențiată este justificată și proporțională, asigurându-se în același timp că o astfel de impozitare diferențiată nu aduce atingere integrității și coerenței ordinii juridice a Uniunii, inclusiv pieței interne și politicilor comune.

Acest proces nu a putut fi încheiat până în prezent, ca urmare a numărului ridicat al produselor vizate (mai multe sute) și a cantității de informații care trebuie să fie colectate privind structura piețelor produselor vizate: existența unei producții locale, existența unor „importuri” semnificative (inclusiv din Franța metropolitană și din alte state membre) care pot compromite menținerea producției locale, absența unui monopol sau a unui cvasimonopol al producției locale, justificarea costurilor de producție suplimentare care creează handicapuri produselor locale în comparație cu produsele „importate”, verificarea cu scopul de a se asigura că o impozitare diferențiată nu ar fi incompatibilă cu alte politici ale Uniunii.

Dacă nu se adoptă nicio propunere înainte de 1 iulie 2014, există riscul creării unui vid juridic, întrucât acest lucru ar face imposibilă aplicarea unui regim fiscal diferențiat în regiunile ultraperiferice franceze după 1 iulie 2014, chiar în ceea ce privește produsele în cazul cărora menținerea unei impozitări diferențiate ar fi, de fapt, justificată.

Prin urmare, cu scopul de a permite finalizarea lucrărilor în curs de desfășurare și de a acorda suficient timp Comisiei pentru a prezenta o propunere echilibrată, care să țină cont de diversele interese aflate în joc, este necesară o perioadă suplimentară de șase luni.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Direcțiile generale competente ale Comisiei Europene au fost consultate cu privire la textul prezentei propuneri.

Comisia Europeană nu a recurs la o evaluare a impactului.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul măsurilor propuse

Propunerea prevede prelungirea cu șase luni a perioadei de valabilitate a Deciziei 2004/162/CE a Consiliului din 10 februarie 2004, până la 31 decembrie 2014 în loc de 1 iulie 2014.

Temei juridic

Articolul 349 din TFUE.

Principiul subsidiarității

Numai Consiliul are autoritatea de a adopta, în temeiul articolului 349 din TFUE, măsuri specifice în favoarea regiunilor ultraperiferice în scopul adaptării aplicării tratatelor în aceste regiuni, inclusiv a politicilor comune, având în vedere existența unor handicapuri permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității

Propunerea respectă principiul proporționalității din următoarele motive:

Propunerea urmărește să prelungească sistemul aplicabil în prezent cu șase luni, pentru a permite încheierea analizei complete, pentru fiecare produs în parte, a cererii de autorizare a aplicării unei impozitări diferențiate în vederea compensării handicapurilor de care suferă produsele locale.

Nicio altă prelungire nu va fi autorizată înainte de încheierea acestei analize, pentru fiecare produs în parte, a cererii autorităților franceze.

Alegerea instrumentelor

Instrumentul propus: decizie a Consiliului.

Alte instrumente nu ar fi adecvate din următoarele motive:

textul care face obiectul modificării constituie în sine o decizie a Consiliului, adoptată pe baza aceleiași teme juridice [articolul 299 alineatul (2) din Tratatul CE, la momentul respectiv].

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are niciun impact asupra bugetului Uniunii Europene.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei 2004/162/CE privind taxele de andocare în departamentele franceze de peste mări în ceea ce privește perioada de aplicare a acesteia

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 349,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Decizia 2004/162/CE a Consiliului² autorizează Franța să aplice scutiri de la taxa de andocare sau reduceri ale taxei de andocare pentru produsele fabricate la nivel local în departamentele franceze de peste mări care figurează în anexa la respectiva decizie. În funcție de produse, diferența de impozitare dintre produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 10, 20 sau 30 de puncte procentuale. Aceste scutiri sau reduceri reprezintă măsuri specifice care vizează compensarea constrângerilor particulare enumerate la articolul 349 din tratat, cu care se confruntă regiunile ultraperiferice și al căror efect este de a crește costurile de producție ale întreprinderilor locale și de a diminua capacitatea produselor lor de a concura cu aceleași produse provenind din Franța metropolitană, din alte state membre sau din țări terțe. Aplicarea, în cazul produselor locale, a acestor scutiri de la taxa de andocare sau a acestor reduceri ale taxei de andocare permite sprijinirea creării, menținerii și dezvoltării producției locale. Decizia 2004/162/CE se aplică până la 1 iulie 2014.
- (2) Franța consideră că handicapurile de care suferă regiunile ultraperiferice franceze persistă și a solicitat Comisiei să se mențină, dincolo de 1 iulie 2014 și până la 31 decembrie 2020, un sistem de impozitare diferențiată similar cu cel existent în prezent.
- (3) Cu toate acestea, examinarea listelor de produse în cazul cărora Franța dorește să aplice o impozitare diferențiată necesită un proces îndelungat care presupune să se verifice, pentru fiecare produs, dacă o impozitare diferențiată este justificată și proporțională, asigurându-se în același timp că o astfel de impozitare diferențiată nu aduce atingere integrității și coerenței ordinii juridice a Uniunii, inclusiv pieței interne și politicilor comune.
- (4) Acest proces nu a putut fi încheiat până în prezent, ca urmare a numărului ridicat al produselor vizate și a cantității de informații care trebuie să fie colectate, în special cu

¹ JO C , , p. .

² Decizia 2004/162/CE a Consiliului din 10 februarie 2004 privind taxele de andocare în departamentele franceze de peste mări și extinderea perioadei de valabilitate a Deciziei 89/688/CEE (JO L 52, 21.2.2004, p. 64).

privire la cuantificarea costurilor de producție suplimentare care creează handicapuri produselor locale și la structura piețelor produselor vizate.

- (5) Dacă nu se adoptă nicio propunere înainte de 1 iulie 2014, există riscul creării unui vid juridic, întrucât acest lucru ar face imposibilă aplicarea unui regim fiscal diferențiat în regiunile ultraperiferice franceze după 1 iulie 2014.
- (6) Cu scopul de a permite finalizarea lucrărilor în curs de desfășurare și de a acorda suficient timp Comisiei pentru a prezenta o propunere echilibrată, care să țină cont de diversele interese aflate în joc, este necesară o perioadă suplimentară de șase luni.
- (7) Prin urmare, Decizia 2004/162/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2004/162/CE, data de „1 iulie 2014” se înlocuiește cu „31 decembrie 2014”.

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică de la data de 2 iulie 2014.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*